

B01j 1/20

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38900

Kl. 12f, 3

Usługowa Spółdzielnia Pracy „Mechanik“ *)

Warszawa, Polska

Wykładzina kwasoodporna z tworzywa plastycznego przymocowana do zbiorników metalowych, betonowych, drewnianych itd.

Patent trwa od dnia 23 maja 1955 r.

Ostatnio znalazła szerokie zastosowanie wykładzina kwasoodporna utworzona z polimeryzatu chlorku winylu czyli winiduru. Wykładzina z winiduru wykazuje jednak tę niedogodność, iż różnica między współczynnikami rozszerzalności cieplnej winiduru a metalu, betonu lub drewna jest tak wielką, iż wykładzina ta pęka podczas ogrzewania zbiorników zaopatrzonych w wykładzinę winidurową przymocowaną do wewnętrznej ściany zbiornika metalowego, betonowego lub drewnianego.

Wynalazek niniejszy ma na celu usunięcie powyższej niedogodności. Cel ten według wynalazku niniejszego osiąga się w ten sposób, że krawędzie poszczególnych arkuszy winiduru łączy się za pomocą wkładek o przekroju w kształcie litery „U“, przy czym grzbiet tej wkładki spawa się z krawędzią podłużną i (lub) poprzeczną jednego arkusza winiduru, końce zaś ramion tej wkładki spawa się z krawędzią

podłużną i (lub) poprzeczną drugiego sąsiedniego arkusza, wskutek czego wstawki te równoważą różnicę między współczynnikami rozszerzalności cieplnej winiduru i tworzywa zbiornika umożliwiając podczas ogrzewania lub ochładzania zbliżanie się i oddalanie krawędzi dwóch połączonych ze sobą arkuszy winiduru.

Wykładzina składająca się z poszczególnych arkuszy winiduru połączonych za pomocą opisanych powyżej wstawek kompensacyjnych jest odporna na działanie zmian temperatury.

Na załączonym rysunku uwidoczniło się na fig. 1 odcinek wykładziny w widoku podłużnym i na fig. 2 — w przekroju poprzecznym.

Na rysunku tym liczba 1 oznacza arkusze winiduru tworzące wykładzinę, których krawędzie podłużne i (lub) poprzeczne są połączone za pomocą wstawek 2 o przekroju w kształcie litery U (fig. 2) przy czym grzbiet wstawki 2 jest połączony za pomocą spawania z krawędzią jednego arkusza winiduru, ramio-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są inż. Wiktor Łastowski, inż. Marian Hetman i inż. Tadeusz Mioduszeński.

na zaś wstawki 2 są spojone z krawędzią drugiego sąsiedniego arkusza winiduru.

Przy większych wymiarach zbiorników korzystne jest stosować wstawki 2 między krawędziami poprzecznymi i podłużnymi przy mniejszych zaś tylko wstawki podłużne lub poprzeczne. Poszczególne arkusze 1 wykładziny są przymocowane do wewnętrznej ściany 3 zbiornika np. za pomocą sworzni 4, wkręcanych w ściankę zbiornika 3. Wynalazek niniejszy umożliwia zaopatrywanie w wykładzinę zbiorników o dowolnej wysokości i średnicy bez obawy jej uszkodzenia podczas zmian temperatury w granicach dość szerokich np. od 0° do 70°C.

Zastrzeżenie patentowe

Wykładzina z tworzywa plastycznego np. z winiduru przymocowana do zbiorników metalowych, betonowych, drewnianych itd. znamienna tym, że krawędzie podłużne i (lub) poprzeczne poszczególnych arkuszy np. winiduru są połączone za pomocą wstawek w kształcie litery U, przy czym grzbiet tej wkładki jest spojony z krawędzią podłużną i (lub) poprzeczną jednego arkusza, końce zaś ramion wstawki są spojone z krawędzią podłużną i (lub) poprzeczną drugiego sąsiedniego arkusza.

Usługowa Spółdzielnia Pracy
„Mechanik“

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

